

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อ สันอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

จากการวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งที่ใช้แอลสปาเคมร่วมกับโพลีเด็กซ์โตรสและกัมทางการค้า พบว่า ค่าความหนืดปรากฏของส่วนผสมเหลวของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งที่ใช้โพลีเด็กซ์โตรสความเข้มข้น 7-15.4% มีค่าตั้งแต่ 145.26-505.74 mPa.s ค่าร้อยละ overrun ของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งอยู่ในช่วงร้อยละ 20.62-23.88 ค่าร้อยละการละลายของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งที่ได้อยู่ในช่วงร้อยละ 90.16-93.92 และ pH ของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งวัดได้ 4.42-4.63 ปริมาณการร้อยละ 0.53-0.64 ปริมาณของแซ็งทั้งหมดมีค่าระหว่างร้อยละ 18.64-26.96

จากการวิเคราะห์สมบัติทางประสาทสัมผัสของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็ง พบว่าความเข้มข้นของโพลีเด็กซ์โตรสร้อยละ 9.8 มีค่าแน่นือสัมผัสถอยอยู่ในช่วง 4.7-4.9 และสปาเคมร้อยละ 0.075 มีค่าแนนความหวานที่ผู้ทดสอบชอบมากที่สุดคืออยู่ในช่วง 4.5-4.7 ส่วนค่าแนนการยอมรับรวมของน้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งที่มีค่าแนนสูงสุด มีความเข้มข้นของโพลีเด็กซ์โตรสร้อยละ 9.8 และแอลสปาเคมร้อยละ 0.075 คือมีค่าแนนการยอมรับรวมเท่ากับ 4.8

เมื่อทดลองแบร์ความเข้มข้นและชนิดของกัม พบว่า น้ำยาเกิร์ตแซ่เข็งที่ใช้กัมทางการค้า มีความหนืดปรากฏอยู่ในช่วง 64.24-193.19 mPa.s กัมกัมมีความหนืดปรากฏอยู่ในช่วง 73.91-115.5 mPa.s และแซนแทนกัมมีความหนืดปรากฏอยู่ในช่วง 159.81-1168.84 mPa.s เมื่อเปรียบเทียบกันแต่ละชนิดพบว่า แซนแทนกัมจะเพิ่มความหนืดปรากฏของส่วนผสมได้ดีกว่า กัมกัมและกัมทางการค้า ส่วนชนิดและความเข้มข้นของกัม มีผลต่อร้อยละ overrun เช่นกัน เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของกัมกัมและกัมทางการค้า ร้อยละ overrun เพิ่มขึ้นตาม ส่วนแซนแทนกัมที่ความเข้มข้นมากกว่าร้อยละ 0.2 ค่าร้อยละ overrun ลดลงจากร้อยละ 22.58 เหลือ

เพียงร้อยละ 19.79 ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 จากการวัดผลของกัมต่อการละลายพบว่า เมื่อความเข้มข้นของกัมเพิ่มขึ้น ร้อยละการละลายมีแนวโน้มลดลง และเมื่อเปรียบเทียบชนิดของ กัมพบว่า แซนแทนกัมมีร้อยละการละลายต่ำกว่ากัมทางการค้า และกัมกับ ด้วยแซนแทนกัมที่ ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 มีค่าการละลายที่ต่ำที่สุดคือ ร้อยละ 81.96

จากการวิเคราะห์สมบูติทางประสาทสัมผัสของโซโนกริตแท็ปซึ่ง เมื่อใช้กัมทางการค้า กัมกับ แซนแทนกัม ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 0.3 และ 0.2 ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์จะมี ค่าคะแนนลักษณะ เนื้อสัมผัสและการยอมรับรวมสูงสุด และเมื่อเปรียบเทียบชนิดของกัม พบว่า แซนแทนกัมที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.2 มีคะแนนการยอมรับรวมเท่ากับ 4.8 ซึ่งสูงกว่ากัมกับ และกัมทางการค้า ที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.5 และ 0.3 ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่าโซโนกริตแท็ปซึ่งที่มีโพลีเด็กซ์ไตรอลที่ความเข้มข้น ร้อยละ 9.8 แอดส์ปาราแทนที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.075 และแซนแทนกัมที่ความเข้มข้นร้อยละ 0.2 ได้รับการยอมรับมากที่สุด

คุณค่าทางนิยานการของโซโนกริตแท็ปซึ่งตั้งกล่าว มีค่าพลังงานที่ได้เท่ากับ 50.37 กิโลแคลอรี่ ต่อโซโนกริตแท็ปซึ่ง 100 กรัม ซึ่งมีค่าพลังงานต่ำกว่าโซโนกริตแท็ปซึ่งที่น้ำตาล ทรายถึงร้อยละ 48.18

เมื่อเก็บส่วนผสมเหลวของโซโนกริตแท็ปซึ่งที่อุณหภูมิ 7 ± 1 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 7 วัน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางกายภาพ ทางประสานสัมผัส และทางจุลินทรีย์ พบว่า ความหนืดปริภูมิของส่วนผสมเหลวของโซโนกริตแท็ปซึ่งไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p>0.05$) โดยมีค่าระหว่าง 319.5-350.5 mPa.s ร้อยละ over กะนา ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p>0.05$) มีค่าร้อยละ 22.23-23.16 ส่วนค่าร้อยละการละลาย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญ ($p\leq 0.05$) หลัง จากเก็บไว้ 5 วัน โดยค่าร้อยละการละลายมีค่า 87.94-91.20 และไม่มีการเปลี่ยนแปลงของ pH และปริมาณกรด

การเปลี่ยนแปลงทางประสานสัมผัส คะแนนด้านลักษณะ เนื้อสัมผัสและการยอมรับรวม มีค่าลดลง คะแนนการยอมรับรวมลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ($p\leq 0.05$) หลังจากเก็บไว้ 3 วัน

การเปลี่ยนแปลงทางจุลินทรีย์ จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ

($p>0.05$) ปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมดมีค่าระหว่าง $1.08 \times 10^6 - 1.96 \times 10^6$ โคลนีต่อมิลลิลิตร ส่วนปริมาณโคลิฟอร์ม พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก 7.67 เป็น 19.67 โคลนีต่อมิลลิลิตร ต้นทุนการผลิตของโซยเกิร์ตแซ่บเย็นที่ใช้โพลีเด็กซ์เตอร์สูงขึ้น 9.8 แอกස์ปາเต็มร้อยละ 0.075 และแซนแทกน้ำร้อยละ 0.2 เท่ากับ 30.50 บาท ต่อโซยเกิร์ตแซ่บเย็น 1000 กรัม ส่วนต้นทุนของโซยเกิร์ตแซ่บเย็นที่ใช้น้ำตาลชูครอสเท่ากับ 19.13 บาท ต่อโซยเกิร์ตแซ่บเย็น 1000 กรัม จะเห็นว่าต้นทุนการผลิตของโซยเกิร์ตแซ่บเย็นสูตรตันแบบจะมีค่าต่ำกว่าโซยเกิร์ตแซ่บเย็นสูตรที่ได้ร้อยละ 37.28 แต่ค่าผลิตงานที่ได้รับจากสูตรตันแบบมีค่าสูงกว่าถึงร้อยละ 48.18

5.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะงานวิจัยนี้ อาจศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดของ การใช้แอกส์ปາเต็มร่วมกับ bulking agent ชนิดอื่น เช่น مولติเด็กซ์ตัน ทั้งนี้อาจใช้น้ำเชื่อมข้าวโพด (corn syrup solid) หรือ microcrystalline cellulose เป็นตัวช่วยเพิ่ม body และปริมาณของเย็น เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะเนื้อสัมผัสดีขึ้น อาจพัฒนาการศึกษาโซยเกิร์ตแซ่บเย็น ทั้งแบบ soft serve และ hard serve ศึกษาการเติมกลิ่นรสและเนื้อผลไม้ลงในโซยเกิร์ตแซ่บเย็นหรือเติมผลไม้ราดหน้า(topping)โซยเกิร์ตแซ่บเย็น เพื่อนำผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย ทั้งนี้อาจใช้ผลไม้ที่มีมากในประเทศไทย เช่น เงาะ ส้ม ส้ม สับปะรด เป็นต้น